

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

Zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

Natálie Schmidtová

Malováno srdcem

termín výstavy: **27. 5. – 28. 8. 2022**

místo konání: **Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Masarykovo náměstí 24**

kurátorka: **Alena Beránková**

kontakt za OGV: Jana Bojanovská (bojanovska@ogv.cz / 605 221 763)

komentovaná prohlídka: **27. 5. 2022 v 17 hodin** (v rámci Muzejní a galerijní noci v Jihlavě)

vernisáž: 26. 5. 2022 v 17 hodin

Natálie Lavrentjevna Maslovová, provdaná Schmidtová, se narodila roku 1895 v Dobrince (Dobrinskije vyselki) v Tambovské gubernii středního Ruska do chudé rolnické rodiny. Za lepším živobytím se rodina přestěhovala na Sibiř, ale kvůli předčasné smrti otce se matka s dětmi musela vrátit zpět. V carském Rusku bylo dětem z chudých rodin bráněno ve vzdělání vysokými poplatky, a proto Natálie Schmidtová zůstala celý život negramotná. Až v dospělosti ji mladší dcera Věra naučila podepisovat se.

Do Československa Natálie Schmidtová přišla roku 1919 se svým novomanželem Hugo Schmidtem, se kterým se jako se zajatým vojákem c. k. rakouské armády seznámila ve službě. Mladí novomanželé se usadili na Vysočině, nejdříve v Domanínku u Bystřice nad Pernštejnem, následně v Novém Dvoře. Dobu 2. světové války rodina prožila ve Zlíně, kde se starší dcera Milada seznámila s mladými adepty umění a s profesory ze zlínské Školy umění. Seznámení s nimi bylo zásadní i pro Natálii Schmidtovou, malování se začala věnovat na podnět dcery a jejích přátel. Díky

studentům také poznala, i když jen z reprodukcí, tvorbu svých oblíbených umělců Vincenta van Gogha, Paula Gauguina a Henri Matisse. Po válce se rodina přestěhovala zpět na Vysočinu, kde manželé Schmidtovi už zůstali natrvalo. Natálie Schmidtová zemřela v Rozsochách u Bystřice nad Pernštejnem v roce 1981.

Už v roce 1946 autorka s velkým úspěchem vystavovala v Praze i v Paříži. Znovuobjevení svého talentu zažívala v 60. letech, kdy nechyběla na žádné významnější výstavě naivního umění. I dnes nám svou optimistickou tvorbou zprostředkovává autentický prožitek každodennosti. Hlavní oblasti jejího tvůrčího zájmu byly svět práce a svět radosti a odpočinku. Motivy autorka čerpala převážně z vlastních zážitků uložených v paměti. Své dětství a dospívání prožila na několika vzájemně až tisíce kilometrů vzdálených místech, díky čemuž poznala velkou geografickou i kulturní pestrost země. Inspirovat se ale nechala i cestopisnými knihami a časopisy. Kromě radostí prožívala i dramata lidského života, chudobu, umírání otce i sourozenců. V její tvorbě ale nenajdeme ani náznak smutku.

Alena Beránková